

Nieuwsbrief

17 november 2024

www.katholiekzaanstreek.nl

Zaterdag 9 november is Nico Jonker overleden op 87 jarige leeftijd. Nico werd geboren op het Kalf in een groot gezin. Hij werd machinebankwerker. Hij had of kreeg daardoor grote sterke handen. Op een vakantiecamp leerde hij Lies Renckens uit Wognum kennen. Na veel heen en weer gereis trouwden zij en woonden eerst 6 jaar in, voordat ze hun woning kregen aan de Reeëlenstraat. Vier kinderen werden er over een reeks van jaren geboren, twee dochters en twee zonen. Groot was het verdriet dat hun eerste kind op 5 jarige leeftijd overleed. Nico werkte bij diverse bedrijven het laatst als onderhouds- en storingsmonteur bij de Bijenkorf. Daarnaast deed hij vele klussen, want hij was een handige man. Hij was sociaal en betrokken, voetbal bij PSCK en Hercules, en later ook als scheidsrechter. Hij was jaren actief bij de Brandweer. Toen hij op 58 jarige leeftijd met pensioen ging bleef hij actief met verzamelen van oude metalen. Zes kleinzonen werden er geboren, waar hij heel trots op was. Nico hield van spelletjes doen met hen. Zij vertelden over wat zij allemaal met hun opa hadden meegemaakt. Heel wat fysieke ongemakken en ziektes heeft hij in zijn leven moeten doorstaan. Hartfalen zorgde ervoor dat zijn lichaam aan een slangetje met zuurstof vast zat. Veel moest hij loslaten, maar hij bleef genieten van bezoek en het leven. We hebben afscheid van hem genomen in 'zijn' Kalverkerk. Een volle kerk tijdens de avondwake en uitvaartdienst. Hieruit bleek wat voor een plaats Nico en Lies in het leven van velen hebben ingenomen. Na de uitvaartdienst is zijn lichaam gecremeerd.

Het is wel bijzonder dat binnen een maand er 4 parochianen een kerkelijke uitvaart kregen. De vorige kerkelijke uitvaart was in maart 2022 van Piet van Leeuwen! Het is goed om erover na te denken waar u uw kerkelijke afscheid zou willen hebben.

Er zijn parochiekerken die door een gebrek aan vrijwilligers geen koffie of thee kunnen aanbieden

Terwijl ontmoeting bij uitvaarten een belangrijk onderdeel is van het samenkomen. Het koor Marbosko is beschikbaar om te zingen bij een uitvaart van een parochiaan van de Martelaren.

Denk er over, praat er over met uw partner, met uw kinderen of familie of met leden van de pastoraatsgroep, want 'gij kent dag nog uur', maar één ding is zeker voor ieder van ons komt eens dat uur.

Matthé Bruijns

DIACONALE ZONDAG

Aanstaande 17e november willen we van de diaconale zondag zeker geen sof maken. Daarom vragen wij uw aandacht voor het S.O.F.: Sokken en Ondergoed Fonds, dat de Kledingbank Zaanstreek heeft gestart.

De Kledingbank bestaat 12 ½ jaar en heeft zijn nut meer dan bewezen: meer dan 1400 mensen hebben een verwijzing om kleding te komen uitzoeken.

Er is een grote hoeveelheid goede gebruikte kleding in voorraad.

Aanvulling van deze voorraad is altijd welkom.

Maar, om de verstrekking compleet te maken horen er ook ondergoed en sokken bij.

Dat kan om hygiënische redenen alleen nieuw spul zijn.

En daar zit een knelpunt, daar is altijd veel te weinig van in voorraad, en geld om het te kopen is er ook bijna nooit.

Daar wil de Kledingbank nu verandering in brengen door dit fonds te beginnen en met steun van velen goed gevuld te krijgen.

De vraag om steun kwam ook bij ons, uw interparochiële caritas in-stelling (IPCI).

17 november is door de paus uitgeroepen tot werelddag voor de armen, in ons bisdom vertaald in diaconale zondag. In de Zaanstreek gaan we op die dag in alle parochies actie voeren voor het Sokken en Ondergoed Fonds (SOF). We vragen u dan om NIEUW ondergoed en/of sokken mee te nemen als bijdrage in natura.

We zetten naast de inzamelkrat ook een collecteschaal of – mandje neer waar uw financiële bijdrage in kan als het niet gelukt is om iets te kopen.

Zo hopen we het jubileum van de Kledingbank te kunnen vieren met een mooi cadeau. Alles wordt besteed aan de mensen om ons heen.

Zo leveren we samen zeer effectieve hulp.

De IPCI rekent op u op 17 november!!

Namens het bestuur, Frans van Rooij, voorzitter.

KERSTMIDDAG

Graag nodigen wij onze parochianen uit voor een gezellige kerstborrel.

U bent van harte welkom. We vinden het fijn dat we u hiervoor weer op deze locatie kunnen uitnodigen.

Datum: vrijdag 13 december 2024

Tijd: van 14.30 tot 17.00 uur

Locatie: Pinkzaal, Pinkstraat 14, Koog aan de Zaan

We beginnen met een koffie met wat lekkers. Aansluitend is er een gezellig drankje met hapjes.

We zingen hierbij gezellige, bekende kerstliedjes begeleid door onze pianiste Alexandra.

We hopen dat u hierbij aanwezig kunt zijn.

Geef u dan op bij **Anneke de Jong, telefoonnummer 075-6167418**

of via ons mailadres: martelaren@outlook.com

Graag vóór 1 december opgeven.

Wilt u **vervoer** hebben, geen probleem, geef dit dan bij het aanmelden door.

Tot 13 december!

Met vriendelijke groet,

Gemeenteopbouw,

Ineke Arends en Anneke Gerritsen

Lezing '50 jaar Zaanstad, 1000 jaar Kerken'

In het voorjaar vond er een prachtige lezing plaats in de Vermaning van Zaandam over '50 jaar Zaanstad en 1000 jaar Kerken'.

De voorgangers in Krommenie leek het toch wel iets om dit ook nog eens daar te laten horen.

Met name omdat ook de Nikolaaskerk en het schuilkerkje van de Oud-Katholieke Kerk als pareltjes naar voren kwamen in deze lezing.

Daarom van harte welkom **op maandag 18 november** in de Oud-Katholieke kerk van Krommenie (Noorderhoofdstraat 131) voor de lezing door stadsarcheoloog Piet Kleij. Aanvang **19.30 uur** met inloop vanaf 19.00 uur.

U kunt parkeren op het pleintje voor Odion naast de kerk.

Spiegel verhaal door de kinderen, betreft Diaconale Zondag:

Voor deze familiezonntag had ik een verhaal uitgezocht en herschreven, maar aangezien de viering al heel vol zit en het niet te lang moet duren, het verhaal hier speciaal voor U:

Er was eens een land, waar het goed was om te wonen.

De heuvels waren er groen van het gras en overal bloemen. Een land om nooit uit weg te gaan was het.

Tot de oorlog kwam... met vuur en bloed en vreemde soldaten. Mensen werden gedood, huizen verbrand, akkers verwoest.

En de koning, de goede koning, verdween. Waarheen? Niemand die het wist.

Na de oorlog kwam droogte, een nieuwe ramp. Alles verdorde

En toen er niets meer over was om van te leven, toen namen de half verhongerde mensen hun kinderen bij de hand.

Ze trokken weg uit het land, dat eens zo mooi was geweest.

Zullen wij eens iemand volgen, kijken waarheen zij gaat?

Een moeder met haar dochtertje, het enige kind dat zij nog over heeft.

Ze bedelen om brood en slapen onder een stuk karton langs de kant van de weg.

Zo gaan ze, heel de lente, heel de zomer, heel de herfst, tot ze bij vriendelijke mensen komen, die voor hen een stoel aanschuiven bij de tafel en er een bord bijzetten.

De moeder kan blijven werken op de boerderij en het kleine meisje kan er weer spelen.

Ze mogen zolang wonen in een schuurtje, dat leegstaat.

Ze slapen op een strozak en op een plank aan de muur staat alles wat ze bezitten op aarde: een pan, wat borden, een mes en een schaar.

Wat een feest als ze voor de eerste maal weer zelf eten kunnen koken.

In hun pannetje, op hun kacheltje. Moeder dekt de tafel, drie kommen... drie lepels... drie stoelen...

'Waarvoor?', vraagt het kleine meisje, 'wie komt er eten?'

'Misschien komt er een bedelaar', zegt haar moeder, 'of een mens die honger heeft, daarvoor is die plaats aan onze tafel'.

De tijd ging voorbij en in het oude land kwam de regen terug.

De heuvels werden weer groen en de velden weer vruchtbaar.

En ook de koning kwam terug, ontsnapt misschien, of vrijgelaten.

'Waar zijn mijn mensen?', vroeg de koning bedroefd. Dit land is leeg'.

'Ze zijn gevlucht, toen hier honger en oorlog was', zeiden de dienaren.

'Dan moeten we ze weer opzoeken', zei de koning, 'we moeten ze zeggen dat ons land weer goed gaat werden'.

'Maar wij weten niet hoe ze er allemaal uitzien', riepen de dienaren, 'hoe moeten we ze herkennen? Iedereen heeft twee ogen en een neus!'

De koning dacht na... toen zei hij: 'Ik weet hoe je ze herkennen kan. Mijn mensen zijn arm geweest, ze hebben honger gehad...'

Verkleed je als bedelaar en klop op de deuren.

Daar waar een stoel voor je klaar staat en een bord voor je op tafel, daar wonen de mensen van mijn land.

Nog eenmaal Trier

Veertien dagen geleden schreef ik wat over Trier. Vele reacties volgden, omdat deze stad aan de Moezel door velen is bezocht en men daar goede herinneringen aan heeft.

Trier is in de Romeinse tijd even zelfs hoofdstad geweest, omdat keizer Constantijn met zijn hof- en huishouding (en dat was een heel gezelschap) in Trier verbleef.

Om de keizerlijke waardigheid te benadrukken werd een enorme basilica gebouwd waar de keizer ontvangsten hield.

Het is het grootste intact gebleven overdekte ruimte uit de oudheid.

Later is het een kerkgebouw geworden en kwam het altaar in de absis (de halfronde uitbouw) op de plaats waar voorheen de keizerlijke troon stond.

Het is een wonder dat dit gebouw de eeuwen heeft doorstaan, want oorlogen, sloop en wederopbouw zijn haar geschiedenis.

Ooit was het 30 meter hoge gebouw met marmer bekleed en bedekt met mozaïeken, nu is er de kale baksteen.

In deze enorme ruimte staan nu vier grote schilderijen geïnspireerd op het laatste bijbelboek van de Apocalyps.

Het boek van de Openbaring is geschreven in een periode waar vervolgingen door de Romeinse overheid christen-zijn tot iets levensgevaarlijks maakten.

Overal dreigde het gevaar en Johannes beschrijft in een visioen dat het eerst erger zal worden voordat het beter wordt.

En hij doet dat met allerlei schrikwekkende beelden.

Hemel en aarde trillen op hun grondvesten en de ene ramp volgt na de ander.

Het kwaad is overal. (Het lijkt de hedendaagse wereld wel).

In dat boek verschijnen 4 ruiters die verschillende betekenissen met zich meebrengen.

Wanneer u de schilderijen bekijkt wordt duidelijk dat zij geen vrede bringers zijn.

Ze staan voor onrust, vervolging, vernietiging dus dood.

Wie het boek In de ban van de Ring heeft gelezen (de meesten hebben waarschijnlijk wel de film gezien – maar het boek is aanbevelenswaardiger) ziet daarin ook de strijd tussen kortweg goed en kwaad. Negen ringgeesten, de Nazgul, gezeten op hun duivelse paarden, zaaien dood en verderf. Er lijkt weinig hoop meer.

Op het onderste schilderij zit te midden van een door oorlog en vervuiling verwoest landschap een kind.

Ze zit bij een boompje dat opgroeit te midden van alle ellende.

Dat soort plaatsen, dat soort momenten moeten we koesteren lijkt de kunstenaar te zeggen.

Daar wordt de hoop, geloof en liefde opnieuw geboren.

Bovendien moet je er voor door je knieën durven gaan.

Jezus zegt: 'Wie niet wordt als kinderen zal het Koninkrijk Gods niet binnen gaan.'

De weg naar Boven begint niet door naar de hemel te staren, maar naar de aarde, daar ontkiemt het nieuwe.

Verder wandelend door Trier komt je de overblijfselen tegen van vele Romeinse gebouwen.

En dan sta je bij het geboortehuis van Karl Marx die de ongerechtigheid van deze wereld heeft aangeklaagd in zijn boek Het Kapitaal.

Maar ook het gedachtengoed van Marx is gekaapt door lieden die er hun eigen gelijk en eigen gewin uit hebben gehaald.

Dat lijkt de tragiek te zijn van iedere levensbeschouwing.

Het stoplicht vlakbij zijn geboortehuis toont zijn afbeelding ook als het groen wordt.

Matthé Bruijns

Zincafé Kogerkerk zondagmiddag 17 november 2024: Iedereen Populist???

Huib Buijssen is klinisch psycholoog en auteur van het boek “De verborgen psychologische achtergronden van het populisme”.

Daarin verbindt hij de resultaten van psychologisch onderzoek met de politieke actualiteit, historische achtergronden en persoonlijke en alledaagse waarnemingen. Mondiaal is het populisme in opkomst.

Wat is het geheim van de aantrekkingskracht van het populisme en van populistische leiders?

En ook: hoe komt het dat zij veelal de steun genieten van degenen die door hun ideeën het meest getroffen worden?

Buijssen stelt dat populistische politici een appel doen op universele menselijke emoties en verlangens,

waarvan we ons doorgaans niet bewust zijn.

Dat helpt ons te begrijpen wat er aan de hand is.

In dit Zincafé gaan we met Huib Buijssen in gesprek over het thema van zijn boek.

Plaats: Kogerkerk, Kerkstraat 14, Koog aan de Zaan

Aanvang: 15.00 uur, kerk open vanaf 14.30 uur.

Toegang gratis, na afloop collecte ter bestrijding van de onkosten.

Zondagmiddag 17 november, **het concert van de maand in de Maria
Magdalenakerk** in Wormer
met TRIO JOHN MEIJER

Parels van o.a. Frans Halsema, Robert Long en Rob de Nijs etc. komen langs.

De 2e set brengt het romantische oeuvre van The Cats wederom tot leven met de grootste hits van de legendarische Volendamse formatie.

Op zondagmiddag 17 november dus een programma vol herkenning met vrolijke kwinkslagen,

een warme glimlach en het open karakter van piano, akoestische gitaar, contrabas en 3 stemmen.

Entree bedraagt 17,50 euro inclusief. Aanvang 14.30 uur.

Kaarten via de website www.concertenwormer.nl of tel.075-642 1282

En ten slotte

Zaterdag 23 november om 20 uur vindt er in de Petruskerk een dubbelconcert plaats van de Beverwijkse Harmonie Kapel en het Saens Harmonieorkest.

Dubbel concert

Saens Harmonie Orkest

o.l.v. Astrid Gorter

en

Beverwijkse Harmonie Kapel

o.l.v. Louis de Blieck

in de

St. Petruskerk

Snuiverstraat 5, Krommenie

Toegang: egratis

Za. **23** november **2024**

Aanvang **20⁰⁰**

Zaal open: **19³⁰**

www.saensharmonieorkest.nl
www.beverwijkseharmoniekapel.nl

Wilt u meer weten over cultureel en sociaal
ZNSTD